

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

Strategia energetyczna Banku Światowego

P7_TA(2011)0067

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii energetycznej Banku Światowego wobec krajów rozwijających się

(2012/C 188 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie spójności polityki UE na rzecz rozwoju i koncepcji rozszerzonej oficjalnej pomocy rozwojowej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej ⁽²⁾,
 - uwzględniając pakiet klimatyczno-energetyczny przyjęty przez Parlament Europejski dnia 17 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie zleconego przez Bank Światowy przeglądu sytuacji w przemyśle wydobywczym ⁽³⁾,
 - uwzględniając raport Banku Światowego w sprawie rozwoju z 2010 r.: Rozwój i zmiany klimatu,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dostęp do nowoczesnych usług energetycznych jest wstępnym warunkiem wyeliminowania ubóstwa i zapewnienia rozwoju gospodarczego oraz mając na uwadze, że prawo do otrzymywania energii zakłada istnienie niezawodnych i przystępnych cenowo usług energetycznych, zwłaszcza dla osób ubogich, równomiernie rozprowadzanych w celu zlikwidowania różnic pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi,
- B. mając na uwadze, że około półtora miliarda ludzi żyje obecnie bez dostępu do elektryczności, przy czym cztery na pięć z tych osób mieszka w Afryce Subsaharyjskiej i Azji Południowej, głównie na obszarach wiejskich; mając również na uwadze, że niemal 2,4 miliarda ludzi nadal używa tradycyjnych paliw z biomasy do przygotowywania posiłków i do ogrzewania, co powoduje poważne problemy zdrowotne i śmierć 1,9 mln osób rocznie wynikające z zanieczyszczenia pomieszczeń, a także szkody ekologiczne spowodowane niezrównoważonym sposobem wykorzystywania surowców naturalnych ⁽⁴⁾,
- C. mając na uwadze, że konwencjonalne programy elektryfikacji obszarów wiejskich finansowane przez Bank Światowy poniosły na całym świecie klęskę nie zdoławszy objąć swym zasięgiem osób ubogich zamieszkałych na wsi oraz mając na uwadze, że pozasieciowe trwałe technologie mogą być szczególnie odpowiednie do świadczenia usług energetycznych na obszarach wiejskich z uwagi na ich zdecentralizowany charakter,
- D. mając na uwadze, że scenariusz odniesienia przedstawiony w opracowaniu Międzynarodowej Agencji Energetycznej pt. „World Energy Outlook 2008” zakłada, iż do roku 2030 światowe zapotrzebowanie na energię pierwotną wzrośnie o 45 %, a 87 % tego wzrostu nastąpi w krajach nienależących do OECD w wyniku gwałtownego rozwoju gospodarczego; mając na uwadze, że w tym samym scenariuszu oczekuje się, że ten gwałtowny wzrost zapotrzebowania na energię w krajach nienależących do OECD będzie źródłem około 97 % dodatkowych emisji CO₂,
- E. mając na uwadze, że Bank Światowy przygotowuje obecnie nową strategię energetyczną (prace nad nią powinny zakończyć się w połowie 2011 r.), która zmierza do zaangażowania w nią wielu zainteresowanych podmiotów, a jednym z jej głównych założeń są dostępne po przystępnej cenie dostawy czystej energii sprzyjające zmniejszeniu skali ubóstwa i wzrostowi gospodarstwu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0174.

⁽²⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, s. 819.

⁽⁴⁾ UNDP i WHO (2008) „Sytuacja w zakresie dostępu do energii w krajach rozwijających się” (The Energy Access Situation in Developing Countries), Nowy Jork.

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

- F. mając na uwadze, że w 2008 r. Bank Światowy zobowiązał się, że do 2011 r. połowa jego inwestycji w projekty energetyczne będzie stanowić inwestycje w projekty „niskoemisyjne”⁽¹⁾,
- G. mając na uwadze, że finansowanie sektora prywatnego przez wielostronne banki rozwoju wzrosło dziesięciokrotnie od 1990 r. mając na uwadze, że wzrost ten jest szczególnie widoczny w sekcji Banku Światowego odpowiedzialnej za sektor prywatny – Międzynarodowa Korporacja Finansowa (IFC) – w której całkowita suma pożyczek i inwestycji wzrosła ponad dwukrotnie w latach 2003-2008,
1. z zadowoleniem przyjmuje tę strategię energetyczną i przypomina, że należy w niej poświęcić szczególną uwagę temu, jak dostęp do usług energetycznych może pomóc w wydzwignięciu się z ubóstwa, ułatwiając jednocześnie przechodzenie na przyjazną środowisku ścieżkę rozwoju; wzywa Bank Światowy do stosowania w stosunku do rozwoju sektora prywatnego – przy zmaganiu się ze zmianami klimatu – podejścia zapewniającego maksymalne korzyści osobom ubogim; podkreśla, że czynniki środowiskowe i społeczne, na szczeblu krajowym i społeczności lokalnych, muszą być częścią wszechstronnej oceny kosztów i korzyści różnych opcji energetycznych;
 2. zauważa, że pożyczki na paliwa kopalne wciąż odgrywają dominującą rolę w ogólnym portfelu energetycznym Banku Światowego mimo niedawnego wzrostu liczby pożyczek na inicjatywy w zakresie energii odnawialnych i efektywności energetycznej; podkreśla, że inwestycje w paliwa kopalne są dokonywane także przez pośredników finansowych i nie są one uwzględniane przez Bank Światowy w jego rocznych rozliczeniach dotyczących sektora energetycznego; zauważa także z zaniepokojeniem, że bank nadal dokonuje znacznych inwestycji w elektrownie węglowe, zatrzymując kraje rozwijające się na etapie gospodarki opartej na energii pochodzącej z węgla na najbliższe dekady;
 3. z zadowoleniem przyjmuje strategiczny cel Banku Światowego polegający na stopniowym wycofaniu do 2015 r. pożyczek na inwestycje w paliwa kopalne, będący jednym ze zobowiązań przywódców grupy G20 podjętych we wrześniu 2009 r. w Pittsburgu i potwierdzonych w czerwcu 2010 r. w Toronto;
 4. zachęca Bank Światowy do priorytetowego potraktowania lokalnego dostępu do energii na małą skalę, zwłaszcza w najmniej rozwiniętych krajach Afryki i Azji;
 5. wyraża zaniepokojenie faktem, że Bank Światowy uważa energię produkowaną przez duże zapory wodne i z biopaliw za czyste źródła energii; podkreśla zwłaszcza ostrzeżenia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczące zagrożeń, jakie biopaliwa stwarzają dla dostaw żywności;
 6. apeluje, aby Bank Światowy przewodził opracowywaniu i wdrażaniu innowacyjnych norm w celu ochrony praw społeczności lokalnych oraz by zagwarantował, że uzyskają one dostęp do sektora energetycznego i skorzystają na jego rozwoju w zakresie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii;
 7. zauważa z zaniepokojeniem, że znaczna część finansowania wielostronnego udzielanego pośrednikom finansowym jest słabo monitorowana; podkreśla konieczność zdefiniowania jasnych wymogów, które pośrednicy finansowi powinni spełniać, aby móc się ubiegać o wielostronne finansowanie; uważa, że wymogi te powinny obejmować wyznaczenie wyraźnych celów rozwojowych (oprócz wyników finansowych), a także silne zabezpieczenia społeczne i środowiskowe zgodne z międzynarodowymi protokołami i traktatami;
 8. podkreśla znaczenie internalizacji kosztów związanych ze zmianami klimatu; apeluje o korzystanie z podejścia stosującego środowiskową ocenę cyklu życia w operacjach rachunkowych, aby skutecznie oceniać dostępne alternatywy energetyczne;
 9. podkreśla konieczność dywersyfikacji portfela energetycznego uwzględniającej problemy spowodowane nadmiernym uzależnieniem od jednego źródła energii, takiego jak importowane paliwa kopalne w celu produkcji energii lub hydroenergia, w przypadku której przedłużająca się susza oznacza puste zbiorniki, co dramatycznie zmniejsza moc produkcyjną; wzywa Bank Światowy do zwiększenia inwestycji w energię odnawialną i efektywność energetyczną oraz do powstrzymania się od inwestycji w duże projekty elektrowni wodnych, których negatywny wpływ społeczny i środowiskowy – między innymi z powodu emisji gazów cieplarnianych ze zbiorników – musi zostać odpowiednio oceniony przed przyznaniem finansowania; podkreśla, że małe zapory wodne są bardziej trwałe i ekonomicznie opłacalne niż duże elektrownie wodne;

(1) Raport Banku Światowego z 2008 r. „Strategic Framework on Development and Climate Change”.

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

10. ubolewa, że Bank Światowy głównie wspiera projekty na dużą skalę i zorientowane na eksport zamiast promować małe i zdecentralizowane projekty energetyczne, które są często bardziej odpowiednie i wydajne w zaspokajaniu podstawowych potrzeb na obszarach wiejskich; wzywa Bank Światowy do wspierania alternatywnych, zdecentralizowanych projektów energetycznych na małą skalę, uwzględniających potrzeby lokalnych społeczności i sytuację gospodarczą różnych krajów oraz do wyznaczenia konkretnego celu i wytycznych dotyczących monitorowania, aby zagwarantować, że pożyczki na inwestycje energetyczne przyniosą korzyści osobom ubogim;

11. uważa, że najlepszym sposobem rozwiązania kwestii ewentualnych zależności jest promowanie bezpieczeństwa dostaw, wpływu na zdrowie i środowisko naturalne, gospodarczych skutków dla społeczności lokalnych oraz rozwoju i transferu technologii, który potrzebny jest na szczeblu krajowym i lokalnym w celu zagwarantowania dostępu do trwałych technologii i odnawialnych źródeł energii;

12. podkreśla konieczność opracowania reguł sprawozdawczości i zasad ujawniania informacji, które zapewnią maksymalną przejrzystość; nalega, aby Bank Światowy jasno określił i publicznie ujawnił konkretne korzyści rozwojowe przed przyznaniem finansowania; wyraża obawy co do faktu, że zasada dobrowolnej, wcześniejszej i świadomej zgody zapisana w Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ nie jest uznawana w normach działania Międzynarodowej Korporacji Finansowej;

13. zachęca Bank Światowy, aby w strategii energetycznej położył nacisk na zagwarantowanie poprzez innowacyjne programy w dziedzinie finansowania i rozwoju instytucjonalnego, by projekty związane z trwałymi technologiami były opłacalne i konkurencyjne, w celu propagowania połączenia efektywności energetycznej i energii odnawialnej jako opłacalnej i atrakcyjnej opcji;

14. podkreśla, że rozwój czystych technologii w ubogich krajach jest powiązany z transferem technologii, co wymaga zidentyfikowania istotnych barier dla rozpowszechniania ekologicznych technologii w krajach rozwijających się, w celu przeciwdziałania zmianom klimatu i uwzględnienia nowych elastycznych możliwości w zakresie praw własności intelektualnej;

15. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Bankowi Światowemu, Radzie i Komisji.

Europa 2020

P7_TA(2011)0068

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020”

(2012/C 188 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Roczna wizja wzrostu gospodarczego: wsparcie całościowej odpowiedzi UE na kryzys”,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17-18 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji po posiedzeniach Rady Europejskiej w marcu 2000 r., w 2001 r., 2005 r., 2006 r., 2007 r. i w grudniu 2009 r.,